

Schol. (vet.) Ar. R. 53a, p. 12 Chantry

τὴν Ἀνδρομέδαν: διὰ τί μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, “Υψιπύλην”, “Φοινίσσας”, “Ἀντιόπην”; ἡ δὲ “Ἀνδρομέδα” ὀγδόῳ ἔτει προεισῆκται.

Schol. (vet.) Eur. Or. 371.01 Mastronarde

πρὸ γὰρ Διοκλέους, ἐφ’ οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης ἀπιστήσαντες Ἀθηναῖοι οὐ προσήκαντο, ἐπὶ ἄρχοντος Θεοπόμπου [ὃ ἐστὶ πρὸ Διοκλέους]. οὕτως ἱστορεῖ Φιλόχορος.

Schol. (vet.) Eur. Hipp. 58a, p. 112 Cavarzeran

ὥς καὶ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ δύο χοροὺς εἰσάγει, τὸν τε τῶν **Θηβαίων (leg. Ἀθηναίων)** γερόντων διόλου.

Cicerone, De divinatione 2.133 (Pacuvio, Antiopa fr. 3 Schierl)

Nam Pacuvianus Amphio:

A. *quadrupes tardigrada agrestis humilis aspera.*

Brevi capite cervice anguina aspectu truci,

Eviscerata inanima cum animali sono.

cum dixisset obscurius, tum Attici respondent:

Ch. *Non intellegimus, nisi si aperte dixeris.*

Euripide, Antiopē fr. 223.17-18 Kn.

ὄδ’ αὐτός, εἰ χρὴ δοξάσαι τυρραννικῶι
σκήπτρῳ, Λύκος πάρεστι·

Euripide, Antiopē fr. 179 Kn.

... ἔχεις,

εὔ μοι διδοίης δεσπότη θ’ ὃς Οἰνός
σύγχορτα ναίει πεδία ταῖσδ’ Ἐλευθεραῖς.

Euripide, Antiopē fr. 194 Kn.

ὁ δ’ ἥσυχος φίλοισί τ’ ἀσφαλῆς φίλος
πόλει τ’ ἄριστος· μὴ τὰ κινδυνεύματα
αἰνεῖτ’· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ

τολμώντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός.

Euripide, *Antiope* fr. 200 Kn.

γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὖ δ' οἶκος, εἷς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
σοφὸν γὰρ ἔν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ, σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν.

Euripide, *Oreste* 696-713

ὅταν γὰρ ἡβᾷ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν,
ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·
εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸν ἐντείνοντι μὲν
χαλῶν ὑπεῖκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· ἦν δ' ἀνῆι πνοάς,
τύχοις ἂν αὐτοῦ ραϊδίως ὅσον θέλεις.

[...]

μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
μισοῦσι δ' ἀστοί· δεῖ δέ μ' (οὐκ ἄλλως λέγω)
σώζειν σε σοφίαι, μὴ βίαι τῶν κρεισσόνων.
ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἂν, ἥι σὺ δοξάζεις ἴσως,
σώσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ ραϊδίων λόγχῃ μιᾷ
στῆσαι τροπαῖα τῶν κακῶν ἅ σοι πάρα.

Euripide, *Oreste* 772-773

Ορ. δεινὸν οἱ πολλοί, κακούργους ὅταν ἔχῃσι προστάτας.
Πυ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβῃσι, χρηστὰ βουλευούσ' αἰεί.

Euripide, *Oreste* 902-913

κάπὶ τῷδ' ἀνίσταται
ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
Ἄργεῖος οὐκ Ἄργεῖος, ἠναγκασμένος,
θορύβῳ τε πίσυνος κάμαθεῖ παρρησίαι,

[πιθανὸς ἔτ' αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῶι τινι.
ὅταν γὰρ ἡδύς τις λόγοις φρονῶν κακῶς
πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
ὅσοι δὲ σὺν νῶι χρηστὰ βουλευέουσ' αἰεὶ,
κἂν μὴ παραυτίκ', αὖθις εἰσι χρήσιμοι
πόλει. θεᾶσθαι δ' ὥδε χρὴ τὸν προστάτην
ἰδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται
τῶι τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.]

Euripide, *Oreste* 916-921

ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῶιδ' ἐναντία,
μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρεῖος δ' ἀνὴρ,
ὀλιγάκις ἄστὺ κάγορ' αἰ χραίνων κύκλον,
αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόνοι σώιζουσι γῆν,
ξυνετὸς δέ, χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
ἀκέραιον ἀνεπίπληκτον ἡσκηκῶς βίον·

Euripide, *Antiope* fr. 202 Kn.

ἐγὼ μὲν οὖν αἰδοίμην καὶ λέγοίμην τι
σοφόν, ταρασσῶν μηδὲν ὦν πόλις νοσεῖ.

Euripide, *Fenicie* 866-885

σοὶ δ', ἐπεὶ χρήζεις μαθεῖν,
λέξω. νοσεῖ γὰρ ἡδε γῆ πάλαι, Κρέον.

[...]

ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίου χρόνῳ
χρήζοντες, ὥς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
ἤμαρτον ἀμαθῶς.

[...]

πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες
Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μείξαντες μέλη
πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίαι χθονί.

σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτῃ πόλι,
εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πείσεται.

Euripide fr. 910 Kn.

ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
ἔσχε μάθησιν,
μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνηι,
μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν,
ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως
κόσμον ἀγήρων, πῆι τε συνέστη
καὶ ὅπηι καὶ ὅπως.
τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσchrῶν
ἔργων μελέδημα προσίζει.